

Orman İnsan

- 9 YIL SONRA, TEKNİKERLERİN YAN ÖDEME KONUSUNDAKİ TALEBİ YERİNE GETİRİLDİ
- TMMOB'NİN BAŞLATTIĞI «19 EYLÜL DİRENİŞİ» İLERİCİ — DEMOKRAT — YURTSEVER ÇALIŞANLARIN MÜCADELESİNDE KARARLI BİR ADIM OLDU
- YETKİLİLERCE ALINDIĞI BİLDİRİLEN ETKİN ÖNLEMLERE KARŞIN ORMAN YANGINLARI 1979 YILINDA KORKUNÇ BOYUTLARA ULAŞTI

ORMAN ve İNSAN

Teknik Ormancılar Derneği
Yayın Organı

YIL : 5 Sayı : 29/30/31
AĞUSTOS/EYLÜL/EKİM 1979

Teknik Ormancılar Derneği
adına sahibi
Alpaslan ALTUĞ

Yazı İşleri Müdürü
M. Kamil TARAKÇI

Yazışma Adresi
Tuna Caddesi No. 5
Yenişehir/ANKARA
Tel : 17 59 32

Teknik Ormancılar Derneği tarafından
ayda bir yayınlanır.

Ederli 25 TL.dir.

Banka Hesap No :
T.C. Ziraat Bankası Yenişehir Şb.
ANKARA
630/25577 No.lu hesap

Posta Çekleri Merkezi
Hesap No : 10095524
Samanpazarı/ANKARA

Kapak fotoğrafı : Cevat GÜNEL

Basıldığı Yer :
Demircioğlu Matbaacılık
Türk-İş Psj. 2 Bayındır Sk.
Tel : 17 30 51 ANKARA

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	2
9 Yıl Sonra	3 — 4
19 Eylül Direnişi	5 — 6
Danıştay Öyle Bir Karar Verdiki	7
Memurların hafta tatillerinde başka bir kentte usulüne uygun olarak aldıkları raporlar geçerlidir	8
Or-Me-Der'in Tutumunu kınıyoruz... ..	9 — 10 — 11
Orman Yangınları	12 — 13 — 14 15 — 16
Bölge Haberleri	17 — 18 — 19 20
Orman Bakanlığında Süren Anti-Demok- ratik Uygulamalara Son Verilmelidir	21 — 22
Yüksek Okul Konusunda	23
Baştemsilciler arasında değişiklik yapıldı	24

ORMAN ve İNSAN Dergisinde yayınlanan yazı, resim, karl-
katür ve şiirlerin her türlü sorumluluğu eser sahibine
aittir. Gelen yazı ve resimler neşredilsin, edilmesin lade
edilmez.

SUNUŞ

Ülkemizdeki siyasi ve ekonomik gelişmeler, geçtiğimiz aylar içinde yeni boyutlara ulaşırken, özellikle ekonomik bunalımdan en çok etkilenen kamu çalışanlarının dikkatı Yan Ödemeler konusundaydı. Basında bu kanuyla ilgili haberler ve yetkililerin demeçleri ücretlerinde nisbi bir artış bekleyen çalışanlar için bazen umut verici, bazen de düş kırıklığına yol açacak nitelikteydi. TMMOB'nin 19 Eylül direniş kararını almasıyla birlikte bir başka boyuta erişen yan ödemeler kararnamesi çıktı, çıkacak derken yayınlanmıştı ama, yüzbinlerce kamu çalışanı için tam bir hayal kırıklığı olmuştu. Ancak teknikerler için sevindirici bir yönü vardı. Tam 9 yıl sonra, yan ödemeler konusunda teknikerlerin önemli bir talebi olan «eşit işe eşit ücret» ilkesi gerçekleşmişti.

Bu sayımızda, yıllardır ormancı çalışanlar arasında eksikliği her zaman duyulan, ancak bir türlü hayata geçirilemeyen «üyeler arasında dayanışma» konusundaki çabalarımızdan kısaca söz etmek istiyoruz.

Örgütlü olarak, ekonomik-demokratik hakların alınması için mücadele etkin bir biçimde sürdürülmeye çalışılırken, Örgütümüzün gereksinimi olan her üyesine, eşine, çocuğuna, anında yardım elini uzatabilecek olanaklara sahip olması gerektiğine inanıyoruz.

Bu amaçla, T.C. Zirrat Bankası Yenışehir/Ankara Şubesinde «Teknik Ormancılar Derneği Sosyal Dayanışma Fonu» adı altında bir hesap açtırdık Hesap Numaramız : 630/26053

Bununla ilgili tüzük hazırlık çalışmalarımız başlamış durumda. Tamamlandığında daha geniş bilgi vereceğiz.

Bu aşamada birikim sağlamak amacıyla ve Ocak/1980'den itibaren 6 ay müddetle aidatı 200 TL. olarak tesbit ettik. Tüm üyelerimizin katkısıyla, «sosyal dayanışma fonu»nu hayata geçireceğimize ve işlerliğe kavuşturacağımıza inanıyoruz.

Dostça sevgi ve saygılarımızla.

Orman ve İnsan

9 YIL SONRA

Tekniklerin Yan Ödeme Konusunda Uğradıkları «Haksızlık» 1979 Yılında Bir Ölcüde Kalktı

1979 Yılı yan ödeme kararnamesi, Teknikerlerin ve Örgütlerinin yıllardır süren kararlı mücadelesi sonucu «Eşit İşe Eşit Ücret» ilkesine uygun olarak çıktı.

Derneğimizin üzerinde önemle durduğu sorunlarımızdan biri, Kararnamenin B bölümündeki «temininde güçlük zammı» kısmında, Teknikerlerin 4/b fıkrasından, 4/a fıkrasına dahil edilmesi sonucu olumlu bir şekilde çözümlenmiş oldu. Yine B/11-2 kısmında «(1) inci sırada sayılanlardan; Müdür, Müdür Yardımcısı, Şef, Amir, Uzman, Kontrolör olanlara ayrıca (100) puan iş güçlüğü zammı ödenir» denilerek, iş güçlüğü zammındaki farklılık da büyük ölçüde kaldırılmıştır.

Yan Ödeme Kararnamelerinin ilk çıktığı yıldan bu yana yapılan uygulamalarının getirdiği haksızlık en belirgin biçimde Bakanlığımız özelinde görülmekteydi. Örneğin; Bölge Şefliği, Kadastro Ekip Üyeliği, Başkanlığı gibi aynı işi yapan ve aynı sorumluluğu taşıyan Orman Teknikerleriyle Orman Mühendislerine verilen yan ödemeler arasında, Teknikerler aleyhine 2 katına yakın farklılık vardı.

Orman Genel Müdürlüğü personeline 22 Eylül 1979 tarihli ve 16762 Sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 7/18101 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı gereğince ödenecek işgüçlüğü, İş riski ve teminindeki güçlük zamları ile Mali sorumluluk tazminatlarının puan ve mali yükünü gösterir cetvel, Maliye Bakanlığının 15.11.1970 tarihli onayı ile yürürlüğe girdi.

Bu cetvelin tetkikinde, eskiden yan ödeme kararnameleriyle getirilen haksızlık, bu yıl «eşit işe eşit ücret» ilkesinin benimsenmesi sonucu

büyük ölçüde ortadan kaldırılırken, Orman Genel Müdürlüğünün ilginç yorumu ve uygulaması sonucu değişik bir biçimde gündeme geldi.

Cetvellerin uygulanması ile ilgili olarak, Bakanlık Makamının oluru alınan Genel Müdürlük yazısının 3. ve 4. maddelerinde şöyle denilmektedir.

Madde 3. Genel Müdürlüğümüzce katma ve döner sermaye bütçesi ile verilen (24 proje halinde D.P. teşkilatınca onaylanan) tüm hizmetler Büyük yatırım niteliğinden bulunduğundan Orman Genel Müdürlüğü hizmetlerinin büyük yatırım projeleri olarak kabûlünü,

Madde 4. Bu cetvelin B bölümü 4/B sütununda gösterilen personelin Kararnamenin B bölümü not'unun 4. maddesinin B kesiminde belirtilen büyük proje olarak kabul edilen Genel Müdürlüğümüz hizmetlerinde görevli Teknik Personel adedinin % 10'u aşmadığını,

Kararnamenin ilgili bölümünde ise, açıkca «teknik personel sayısının ayrı, ayrı % 10'unu geçmemek üzere» denilmektedir. Bu ifade, yukarıdaki 4. maddede aynı şekilde kullanılamamış, «Genel Müdürlüğümüz hizmetlerinde görevli teknik personel adedinin % 10'u aşmadığını» gibi yuvarlak bir ifade tarzına zorunlu kalınmıştır. Çünkü, bir tek Orman Teknikerine dahi, Büyük projeden teminindeki güçlük zammı verilmemiştir. Ancak, hizmetlerde görevli teknik personel sayılırken, Orman Teknikerleri de toplam dahil edilmiştir.

Kısacası, 80 kadar Orman Teknikerinin hakkından, ilginç yöntemlerle 80 kadar Orman Mühendisi yararlandırılmıştır.

Gerekçe olarak, Orman Teknikerlerinin büyük projeden teminindeki güçlük zammı verilen Genel Müdür ve Yardımcıları, Daire Başkanı ve yardımcısı, Fen Heyeti Müdürleri, Bölge Başmüdürü ve Yardımcıları, İşletme Müdürlüğü görevlerinde bulunmadıkları, bu görevlerde olan Orman Teknikerleri olsaydı, aynı haktan yararlanmasının olanaklı olduğu belirtilmiştir.

Peki Orman Teknikerlerinin sözü edilen görevlerde bilinen nedenlerle bulunmadıkları daha önceden bilinmiyor muydu? Bu bir tesadüf müdür?

Bu sorumuzun cevabını bekliyoruz.

19 EYLÜL DİRENİŞİ

TMMOB ve Birliğe bağlı Odaların temsilcileri, 17 Eylül günü Ankara'da yaptıkları basın toplantısında, «19 Eylül Çarşamba günü, tüm mühendis ve mimarları bir günlük iş bırakmaya çağırmayı kararlaştırdıklarını» kamu oyuna açıklamışlardı.

Eylem, Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı talebinin bir kez daha duyurulması, artan hayat pahalılığına karşın ücretlerin yetersizliğini ve faşist saldırıları protesto etmek amacını taşıyordu.

Direnış kararının, iki gün gibi çok kısa bir zaman önce açıklanması, ve yine öncesinde demokratik kitle örgütlerine ayrıntılı hiç bir bilgi verilmediği gibi, tüm örgütlerden basın açıklaması ile istenen «destek» somut bir biçimde belirtilmemiştir. Bu olumsuz olarak nitelenebilecek bir durumdaki başlangıca karşın, tüme yakın demokratik kitle örgütlerinin aktif desteğiyle 19 Eylül tüm çalışanların kararlı mücadelesinde önemli bir adım oldu.

Bu gelişmeler içinde, zaman açısından çok kısıtlı da olsa devrimci - demokrat olmanın bilinci ve sorumluluğuyla hareket ederek, örgüt olarak mühendis ve mimarların bu haklı mücadelesinde birlikte olacağımızı, aktif olarak destekleyeceğimizi açıkladık ve bu kararımızı, kamu oyuna ve tabanımıza ancak gazetelere ilân vermek suretiyle duyurmayla çalıştık. **Örgütümüzün bu kararı**, İstanbul ve Ankara'da bulunan 2 ayrı Teknikerler Derneğinin yaptıkları açıklamalarla 19 Eylül direni-

şini desteklemediklerini belirtmelerinden sonra ayrı bir anlam kazandı. Çünkü, Türkiye'de bir çok işyerinde mühendis ve mimarlarla birlikte çalışan teknikerlerden yalnızca Orman Teknikerleri o gün mücadele alanındaydı.

Örgüt olarak bu kararı alırken, eleştirilerimizi eylem sonrasına bırakmıştık. TMMOB'nin, aylardır sürdürdüğü iç çalışmalarını tabanının da isteğiyle etkin bir eylemle tamamlamak doğrultusunda karar almasını doğal karşılıyor ve haklı buluyoruz, ancak; bu karar açıklanırken, direniş için çizilen amacı tam anlamıyla paylaşan ve emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçisi tekölci burjuvazinin çıkarları uğruna günden güne açlığa, sefaletle itilen ve aynı zamanda faşist saldırılar karşısında can güvenliği kalmayan demokrat - ilerici - yurtsever yüzbinlerce memur, öğretmen, teknisyen, teknikerin ve örgütlerinin, grevli - toplu sözleşmeli sendika hakkı ile birlikte tüm ekonomik - demokratik hakların alınması ve faşizme karşı etkin bir mücadele verilmesi yolunda her zaman görev başında olduğu veya çağrıldığı zaman seve seve katılabileceği gözden ırak tutulmamalıydı. Tutulmadıysa bile, böyle bir eylemin mevcut koşulları daha iyi değerlendirilerek, yaygın ve yığinsal olarak hayata geçirilmesi için somut adımlar atılarak, diğer örgütlerle ilişkiye geçilemezmiydi?

Bir başka eleştiri konusu ise 19 Eylül günü eylem başarı ile sürerken ortaya çıktı.

Türkiye çapında, TMMOB'nin aldığı karar çerçevesinde sürmesi gereken bir günlük işi bırakma direnişinin, dar gurup çıkarlarını her fırsatta ön planda tutmaya çalışan bazı siyasi gurupların koydukları yanlış tavır, her yönüyle başarılı sayılabilecek bir eyleme gölge düşürebilirdi.

Kısaca belirtmeye çalıştığımız olumlu, olumsuz olgulara karşın;

bize göre, ani bir kararla Mühendis ve Mimarların yalnızca kendilerinin yapmak istedikleri, ancak daha sonra ilerici-demokrat-yurtsever çalışanlar tarafından sahip çıkılmaya çalışılan «19 Eylül direnişi», tüm çalışanların gelecekteki mücadelesine ışık tutacağına inanıyoruz.

Orman ve İnsan

1979 YAN ÖDEME KARANAMİSİNE GÖRE KİM NE ALACAK

Görev Ünvanı	İş Güçlüğü	İş ırlzkl	Tem. Güç. Z.	Toplam
Y. Müh. - Müh. Y. Mimar	375	—	860	1235 x 6 = 7410
Yük. Tek. - Tekniker	250	—	860	1110 x 6 = 6660
Kad. Kom. Üye (Y. Müh. Tek.)	325	—	125 860	1510 x 6 = 9060
Kad. Kom. Ek. Bşk ve üye (Yük. Müh. - Tekniker)	375	—	860	1235 x 6 = 7410
Kad. Kom. Bşk.	625	—	1675	2300 x 6 = 13800
Mühendis (Amenajman)	475	—	1780	2275 x 6 = 13650
Bölge Başmüdürü (Y. Müh.)	520	—	1800	2300 x 6 = 13800
Kısım Müdürü (Y. Müh.)	400	—	860	1260 x 6 = 7560
Kısım Müdürü (Tekniker)	250 100	—	860	1210 x 6 = 7260
İşletme Müd. (Y. Müh.)	625	—	1525	2150 x 6 = 12900
İş. Müdür Yrd. (Y. Müh.)	550	—	860	1410 x 6 = 8460
Bölge Şefi (Y. Müh.)	550	—	860	1410 x 6 = 8460
Bölge Şefi (Tekniker)	400 100	—	860	1360 x 6 = 8160
Haşere Müc. (Yük. Müh.)	475	150	675	1300 x 6 = 7800
Haşere Müc. (Tekniker)	400	150	750	1300 x 6 = 7800

Not : Hizmet yılı 5 ve daha yukarı olarak tanzim edilmiştir.

Ayrıca, Kararnamenin B Teknik Hizmetler bölümünün Not : 5. maddesi aynen kabul edilerek, Teknik hizmetler sınıfına dahil personelden 1979 yılı programında yer alan öncelikli yörelerden Adıyaman, Ağrı, Artvin, Bitlis, Bingöl, Diyarbakır, Erzurum, Erzincan, Hakkari, Kars, Mardin, Muş, Siirt, Tunceli, Urfa, Van, K. Maraş, Malatya ve Kastamonu illerinde görev yapanlara cetvelde gösterilen Teminindeki güçlük zammına % 60, öncelikli yörelerden sayılan diğer yerler için % 30 ilâve yapılacaktır.

DANIŞTAY ÖYLE BİR KARAR VERDİ Kİ...

Hasan PULUR (*)

Orman Teknikeri Ahmet Kabaklar, Danıştay'a başvurup Orman Genel Müdürlüğü aleyhine dava açtı. Meşhur «yürütmeyi durdurma» davalarından biri değil bu... Ahmet Kabaklar «Hakkımı yediler» diyordu.

«Ben Orman Ortaokulu mezunuyum. Genel Müdürlük benim intibakımı 1897 Sayılı Yasa'nın 36. maddesine göre yaptı. Başlangıcımı 11. derecenin 1. kademesinden kabul etti. Oysa Yasanın ek geçici 4. maddesine göre Orman Ortaokulu mezunlarının 10. derecenin 2. kademesinden intibakları yapılması gerekir. Bu hatanın düzeltilmesini istiyorum.»

Ahmet Kabaklar tam üçbuçuk yıl Danıştay'ın kararını bekledi. Ha bugün, ha yarın derken karar geldi :

«(.....) Bu durumda Orman Ortaokulu mezunu olup Orman Mühendis Muavini görevinde bulunan davacının, öğrenim durumu itibariyle 36. maddeyegöre, girebileceği derece, ek geçici 4. madde ile tesbit edilen 10. derecenin 2. kademesinin altında bulunduğu cihetle, adı geçen intibakında başlangıç derecesinin ek geçici 4. maddeye göre tesbitinde isabetsizlik yoktur. (....) Açıklanan nedenlerle yasal dayanaktan yoksun davanın reddine....»

Ahmet Kabaklar kararı okudu...

Bir daha okudu, bir daha okudu, ve bir daha okudu....

Allah Allah bu nasıl karardı?

O, ne diyordu?

«Benim intibakım 36. maddeye göre yaptılar, oysa ek geçici 4. maddeye göre yapmaları gerekir.»

Danıştay ne diyordu :

«Senin intibakını ek geçici 4. maddeye göre yapmışlar. Bunda bir isabetsizlik yoktur. Davanı reddediyoruz.»

Körün istediği bir göz, Allah vermiş iki göz!

Keşke verseydi!

Ahmet Kabaklar, «Benim intibakımı ek geçici 4. maddeye göre yaptılar» diye yırtınıyor, Danıştay ise «İntibakını ek geçici 4. maddeye göre yapmışlar, daha ne istiyorsun?» diyordu.

Gel de işin içinden çık!

Ahmet Kabaklar bir daha Danıştay'a başvurdu, tashih-i karar istedi.

Herhalde o zaman işin içinden çıkılacaktır.

Ama üç yıl, ama beş yıl sonra...
Ne gam!

Ömür beklemekle geçerdi.

(x) 14.7.1979 tarihli Hürriyet Gazetesi

DANIŞTAY'IN KARARI

Memurların, Hafta Tatillerinde Başka Bir Kentte Usulüne Uygun Olarak Aldıkları Raporlar Geçerlidir

Danıştay Beşinci Dairesi, hafta tatili sırasında memurların görevli bulundukları yer dışında, her hangi bir şehirden alacakları raporların, «usulüne uygun olması» durumunda geçerli olacağına karar vermiştir. Danıştay bu kararını alırken, hafta tatili arasında memurların görev yaptıkları şehir dışına çıkmalarını engelleyen bir düzenleme bulunmadığından hareket etmiştir.

Danıştay Beşinci Dairesinin konu ile kararı şöyledir :

ÖZÜ : Memurların hafta tatillerini dışarıda geçirmesini engelleyen bir hüküm mevzuatta yer almadığından, Cumartesi veya Pazar günü başka bir kentte usulüne uygun olarak alınan raporların geçerli olduğu hakkında.

(5.D.E. 1974/7770, K : 1977/5147)

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesince işin gereği düşünüldü :

İstanbul Vakıflar Başmüdürlüğünde memur olarak çalışan davacının, 17.8.1974 Cumartesi günü Karabük'e gittiği ve burada hastalanması üzerine Devlet Hastanesinden aldığı 19.8.1974 tarihli raporun geçersiz sayılarak 10 günden fazla süre ile görevini terkettiği gerekçesiyle görevden çekilmiş sayıldığı dosyasının incelenmesinden anlaşılmıştır.

657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 1327 sayılı kanunla değişik 94. maddesinin 2. fıkrasında, «Mezuniyetsiz veya kurumlarınca kabul edilen mazeretli olmaksızın görevinin terk edilmesi ve bu terkin kesintisiz 10 gün devam etmesi halinde, yazılı müracaat şartı aranmaksızın, çekilme isteğinde bulunulmuş sayılır» hükmü yer almış bulunmaktadır.

Bu madde hükmüne göre davacının görevden çekilmiş sayılması için izinsiz veya kurumunca kabul edilebilecek mazereti olmaksızın terketmiş olması gerekir.

Davacının tatil olan Cumartesi günü görev yaptığı şehir dışına çıkmasını engelleyici bir hüküm mevzuatta yer almadığına göre, adı geçen hafta tatilini geçirmek üzere gittiği Karabük'te «istirahatı gerektiren hastalık halinde raporları verecek hekim ve sağlık kurulları yönetmeliği» hükümlerine uygun olarak aldığı sağlık raporunun geçersiz sayılarak 10 günden fazla görevini terkettiği gerekçesiyle görevden çekilmiş sayılmasında yukarıda anılan madde hükmüne uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle dava konusu işlemin iptaline, davacının mahrum kaldığı aylıklarının her türlü kanuni kesintiler yapıldıktan sonra artan net tutarının kendisine ödenmesine 8.11.1977 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Or. Me. Der - in Tutumunu Kınıyoruz

AÇIKLAMA

Genel Merkezli Adapazarı ilimizde bulunan OR. ME. DER.'in yayın organı DEFNE dergisinin 87 - 88'inci sayısında İzzet BAYRAM (Genel Başkan Vekili) imzasıyla yayınlanan yazı ve adı geçen derneğin konu ile ilgili daha sonraki tutumu, tüm ormancı çalışanlar adına utanç vericidir.

Can ve mal güvenliğinin kalmadığı, geçim sıkıntısının, faşist baskı ve cinayetlerinin ileri boyutlara ulaştığı bir dönemde Muhafaza Memuru - Teknik eleman çekişmesini yaratmanın ve yıkılmaya çalışılan kariyer şövenizmini körüklemenin, yalnızca basit ve kişisel çıkarlar için geçerli olabilecek bir yol olduğu acı bir gerçektir. Üyelerinin ekonomik ve demokratik haklarını savunduğunu ve alma mücadelesini verdiğini söyleyen OR. ME. DER.'in çıkış noktası bu olmamalıydı. Çünkü bize göre, Orman Muhafaza Memuru arkadaşlarımıza hiç bir yarar getirmeyeceği gibi, sağlanmaya çalışılan tüm ormancı çalışanların birliğine, bir dernek yöneticisinin indirebileceği en büyük darbelerden biridir.

OR. ME. DER.'in aynı zamanda dürüst olma cesaretini gösteremeyip, Saim ŞEN arkadaşımızın kendisine yöneltilen suçlamaların geçersizliğini ortaya koyan tekzip yazısını yayınlamayıp, «kendi üyesi bulunduğunuz varsa kuruluşunuz, o kuruluşun yayın organı vasıtasıyla yayınlaması»nı önermekle varmak istediği amaç da çok açıktır. Geçmişte olduğu gibi Muhafaza Memurları ile Teknikerler, Mühendisler arasında hayali bir (savaş) yaratılıp, yayın organlarının sayfaları bu tür öykülerle doldurularak, ormancı çalışanların dikkatleri bu yöne çekilmek istenmektedir.

Bununla, tüm ormancı çalışanların birliğine engel olunmasına bağlı olarak, ismiyle ilgisi olmayan yapay ve yanlış örgütlenme sağlanmaya çalışılmaktadır.

Ne varki, bu tür politik oyunlar, planlar geçmişte kalmıştır ve yıllardır çalışanlara, emekçilere hiç bir yarar getirmemiştir. Bu entrikalarla kurulan örgütlerin bir çoğu, gerçek anlamda işkolu esasına dayalı olmadığı ve genellikle şövenist duygular körüklenerek ayakta tutulmaya çalışıldığı için «Örgütlü olma» bilinci geliştikçe yıkılmaya mahkumdur.

Sonuç olarak vurgulamak isteriz ki; Örgütümüz, türlü oyunlarla bu kaçınılmaz sonuçtan kendilerini kurtarmaya çalışan örgütlere yardımcı olamayacağı gibi, basamakta edilemeyecektir.

Aşağıda, OR. ME. DER.'in arkadaşımızın tekzip yazısının, Defne'de yayınlanamayacağını bildiren yazısıyla, Saim ŞEN'in tekzip yazısını aynen yayınlıyoruz.

ORMAN ve İNSAN

Orman Bakanlığı Memurları
Haklarını Koruma Derneği Genel Başkanlığı
(OR. ME. DER.)
Belediye İşhanı Kat 4 No. 421 — ADAPAZARI

U. No. : 238

Konu : Yazınız Hk.

Sayın Saim ŞEN

ORMAN İŞLETMESİ MÜDÜRLÜĞÜ EKİP ŞEFİ

İlişik yazınızda belirttiğiniz hususlar dikkate alınmadan lade edilmiştir.
87-88 Nolu defnedeki yazı İzzet BAYRAM'ın şahsını ilgilendiren konu

ADAPAZARI

2.10.1979

AKYAZI

değildir. Bahis mevzuu konu Bölüm memurlarını zan altında tutar şekilde yazılmıştır. Defneye konan yazıda ona atfen yayınlanmıştır. İlişik yazınızın meâli şahsiyete dönmektedir. Defneyi iyice okuyun ona göre karar verin.

Yazınızda kendi üyesi bulunduğunuz varsa kuruluşunuz, o kuruluşun yayın organı vasıtasıyla yayınlanması daha uygundur. Orman Muhafaza memurları hakkında yazı yazan, şahsın yazısı üzerine üyelerinden aldığı güçle bizim haklarımızı dile getir demeleri üzerine yazı yazılarak yayınlanmıştır. Yayınlanan yazı şahıslarla yakından ve uzaktan hiç bir ilgisi yoktur.

DEFNE dergisinde Orman Muhafaza memurlarına hizmet eden yayın organı olduğu için, eleştirili yazınız bu yüzden DEFNE dergisinde yayınlanması mümkün değildir.

Bilgi edinilmesini rica eder saygılar sunarım.

EK - 1

Genel Başkan Vekili
İzzet BAYRAM

İZZET BAYRAM'A TEKZİBİ CEVAP :

«DEFNE DERGİSİNİN» 87 - 88. sayı, Sayfa 5, 6, 7 deki «AKYAZIDAKİ BÖLÜM MEMURLARI ZAN ALTINDA TUTULUYOR.» başlıklı İzzet BAYRAM imzalı yazıyı üzüntü ile okudum. Mesleğe 30 senesini vermiş bir meslektaşımın büyük olasılıkla bulanmış olduğu pislik çamurunu, kin ve nefretle üzerime atmağa çalışmasını hayret ve esefle karşıladım. İsterdim ki o meslektaşım kendisinin sebep olduğu yazışmaları Akyazının tüm bölüm memuru arkadaşlarıma mal etmesin. Yine isterdimki, gerçek dışı itham ve iftiraların gerçekçi bildiğim, saygı duyduğum «DEFNE» gibi bir yayın yayın organını alat etmesin.

Sayın emekli meslektaşım, görevim nedeni ile gitmiş olduğum Saraçoğlu Esentepe mevkiinde vuku bulan ve tesadüfen adı geçen yaralama hadisesinden bir müddet önce orada bulunuşum nedeniyle adımın karıştırıldığı olayı bana olan kini nedeni ile tamamen bana mal etmiş ve kendini adli merciler üzerinde görerek hakkımda karar verebilmiştir. Yapmış olduğum tekzip teklifimde ise başkan vekili olarak, 2.10.1979 gün ve 238 sayılı yazıları ile red etmiştir.

Ben sayın emekli meslektaşım kendi yönetimi ile saldırmak arzusunda değilim; zira dergide adı geçen yazışmalar, şahsi konular değil, meslek adına yapılmıştır. Bu nedenle o zamanki isyanım kendisine değil, meslekteki icraatına olmuştur. Haklı isyanımın karşılığını geçen sayıda görüldüğü gibi kin nefret ve iftira çamuruna bulandırılmak istenerek aldım. Bu sebeple benim cevabım; zabıt kayıt defterlerinden almış olduğum verilerle olacaktır. Emekli meslektaşımın yedi senelik Pazarköy bölüm çalışmalarında imza attığı tüm zabıtları gün miktar ve akibetleri ile kamu oyu ve tüm meslektaşlarımla nefretini kazandırmaya çalıştığı ben Saim Şen'in aynı bölüm mıntıkasında yakalanması sırasında hazır bulunduğum, mücadele verdiğim, imza attığım sadece vasıta lara ait zabıtların tarih ve sayı numaralarını vermekle yetineceğim. Bu çalışma yedi senelik değil üç seneliktir. Yedi senede hiç tayin olmayan tecrübeli meslektaşımın kendisinin bahsettiği gibi üç senede dört defa tayini çıkan benim hakkımdaki gerçek kararı çıkmış olan tayinlerimin durmasına neden olan sağduyu verecektir. Hürmetlerimle.

Saim ŞEN

Akyazı İşletmesi
Koruma Ekip Şefi

Yedi Sene Pazarköy
bölümünde çalışan
İzzet Bayram'ın icraa
tı aşağıdadır.

16.4.1973	0,740 m3	Depoya geldi
15.4.1973	0,954 m3	Depoya geldi
16.5.1973	2,272 m3	Depoya geldi
24.5.1973	29,250 m3	Ormana terk
25.5.1973	0,703 m3	Kaçırıldı
15.7.1973	1,301 m3	Depoya geldi
28.7.1973	1,153 m3	Depoya geldi
18.9.1973	8,713 m3	Ormana terk
26.9.1973	4,616 m3	Depoya geldi
19.10.1973	2,703 m3	Depoya geldi
18.4.1974	1,793 m3	Depoya geldi
22.4.1974	0,188 m3	Ormana terk
1.5.1974	4,124 m3	Depoya geldi
13.5.1975	1,358 m3	Depoya geldi
12.6.1975	3,205 m3	Ormana terk
4.11.1975	3,951 m3	Ormana terk
6.11.1975	4,390 m3	Ormana terk
6.11.1975	9,894 m3	Ormana terk
1.12.1975	3,819 m3	Ormana terk
14.11.1975	3,509 m3	Depoya geldi
24.4.1976	3,811 m3	Depoya geldi
12.5.1976	2,905 m3	Ormana terk
16.6.1976	2,302 m3	Depoya geldi.
21.6.1976	28,301 m3	Ormana terk
22.6.1976	10,116 m3	Depoya geldi.
9.7.1976	4,684 m3	Depoya geldi.
9.9.1976	3,445 m3	Depoya geldi.
12.10.1976	1,172 m3	Depoya geldi
22.12.1976	8,279 m3	Ekip Müsterek
26.12.1976	0,930 m3	Ekip Müsterek
27.12.1976	18,208 m3	Ekip Müsterek
6.5.1977	6,590 m3	Ekip Müsterek
27.5.1977	1813 m3	Ekip Müsterek
2.8.1977	2,295 m3	Ekip Müsterek
9.10.1978/0206		

Kamyon 54 An 291 Kaçak
odun yüklü görülmüş ve kaçmış

TOPLAM • Vasita 1 adet

Emval : Yekün 185,549 m3

Depoya eGlen : 88.417 m3

Üç sene Seyyar Ekip kontrollerinde Pazarköy
mintakasında yakalanmış olan sadece
vasıtalardır. Y. Yer

5.2.976/3559 - Kamyon	54 AC 676 Pa. Köy
2.3.976/4360 - Kamyon	54 AE 524 Pa. Köy
28.4.976/0952 - Traktör	54 AL 161 Güz. Yolu
15.5.976/4368 - Kamyon	54 AF 042 Güz. Yolu
15.5.976/4469 - Traktör	54 DD 898 Güz. Yolu
19.7.976/4390 - Kamyon	41 AF 493 Güz. Yolu
23.8.976/4399 - Traktör	41 AH 407 Güz. Yolu
27.8.976/1301 - Kamyon	14 AD 905 Güz. Yolu
16.4.977/4766 - Kamyon	54 AE 125 M. Ye. K.
19.9.1977/1431 - Kamyon	54 AF 493 Pazark.
28.12.977/1464 - Traktör	Bila plâka Pazark.
7.2.978/1466 - Kamyon	54 DF 518 Pazark.
13.6.1978/0110 - Traktör	Bila Plaka Pazark.
23.6.978/0138 - Kamyon	54 AF 355 Güz. Yolu
26.8.978/0139 - Traktör	Bila Pl. Güz. Yolu
27.9.978/0145 - Kamyon	Bila Pl. Güz. Yolu

1976 yılından 1979 yılına kadar Pazarköy bölü-
münde Seyyar Ekip Kontrolünde yakalanan motor-
lu vasıtalardaki toplamı 16 adet olup, diğer sahipli ve
sahipsiz yakalanan orman (kaçak) emvalleri yu-
karıda gösterilmemiştir.

Salm ŞEN

Alındığı Bildirilen Önlemlere, Karşın...

Orman Yangınları Neden Önlenemiyor

M. Kâmil Tarakçı

Yangın mevsimini geride bıraktığımızı sandığımız şu günlerde, orman yangınları yine Basının ve TRT'nin önemli haberlerinden biri. Alındığı belirtilen geniş önlemlere karşın, pilot bölge seçilen Marmaris'te yangınlar doruk noktasına ulaştı, binlerce hektarlık saha yandı...

Geçmiş dönemlerde olduğu gibi, 1979 yılı yangın mevsimi öncesi kamuoyuna açıklanan etkin önlemleri anımsamakta yarar var.

Orman Bakanlığı, orman yangınlarına karşı aldığı geniş önlemleri Mayıs/1979'da şöyle açıklamıştı: «Orman içi ve bitişindeki köylerin muhtarları ile daha yakın ilişki kurularak, yangınla savaşmada işbirliği sağlanması ve köylerin işgücü, araç ve gereçlerinden yararlanılmasının gerçekleştirilmesi. Yangına hassas bölgelerde ve özellikle kıyı şeridindeki ormanlarda askeri yardımın zamanında yapılabilmesi için, Genelkurmay Başkanlığından bölge komutanlıklarına yetki verilmiştir. Muğla ve Antalya Başmüdürlüklerinden seçilen iki pilot işletmenin ormanlarında 10-14 metre genişliğinde güvenlik

yolları yapılacaktır. 779 Adet olan yangın gözetleme kule ve kulübesinin sayısı 804'e yükseltilecek, telsiz ve telefon şebekeleri ile ulaşımı sağlayacak orman yollarının onarımı ay sonuna kadar tamamlanacak. Yangın bölgelerine ek olarak 100 adet daha kamyon gönderilmesi plânlanmıştır. Yeni alınan 1073 tel-

Ormanıcı Teknik Elemanlara yeni el

siz aracının yangın yörelerine dağıtılmasına önümüzdeki günlerde başlanacaktır. Bu yıl gözetleme hizmetlerini 837 yerden gözetleme memurları yapacak. İlk güç olarak yevmiyeyle çalıştırılacak işçi sayısı 6745 kişi olarak belirlenmiştir.»

İlk bakışta anlaşılacağı gibi, alınan önlemler orman yangınlarının yalnızca söndürülmesine yöneliktir. Oluş ve çıkış nedenleri üzerinde ya hiç durulmamakta veya yasak savma biçiminden önlemlerle yetinilmektedir.

Ağustos sonlarına doğru Muğla ve Marmaris'e yaptığım kısa bir gezide gerçekten yukarıda sayılan tüm önlemlerin alındığını ve alınmakta olduğunu görmüştüm. Ormancı teknik elemanların tümüne yeni alınan el telsizleri dağıtılmıştı. Haberleş-

me mükemmeldi. Ormanların çok hassas noktalarında araçlı ekipler her an harekete hazır bekletilmekteydi. 29.9.1979 Günü TV'nin 20.30 haberlerinde kamuoyunun yakından izlediği ve konuşmasında 5 gündür söndürmek için uğraşıyoruz» diyen Orman Teknikeri Nabi ALPASLAN'ın Bölgesi Marmaris İşletmesinde pilot bölge seçilmişti. Ve o günlerde dozerle yangın yollarını biran önce açtırmak için vargücüyle çalışıyordu. Önceki yıllarda olduğu gibi orman köylülerinin ve askeri birliklerin işgücü, araç ve gereçlerinden, orman yangınlarının söndürülmesinde ücretsiz ve en önemliler olarak yararlanılması bu yıl da kaçınılmazdı. Çünkü Bakanlığın kendi öz olanakları bugünkü şekliyle, orman yangınlarının söndürülmesinde hiç bir zaman yeterli olmamıştır. Yol kenarlarındaki ikaz levhaları dik kat çekici ve etkileciydi. Hatta radyoların haber bültenlerinden sonra Ormanlık bölgelerin hava durumları devamlı veriliyordu.

Ne varki; orman yangınlarının, geçen yıla oranla sayı ve yanan saha miktarı yönüyle fazla olmasını, etkin önlemler alan yetkililer nasıl izah edecektir. 1978 Yılıının Eylül ayı sonu itibarıyla 998 adet yangın çıkmış ve 11383 hektar saha yanmış olmasına karşın, Eylül/1979 sonuna kadar 1146 adet yangın çıkmış ve 16330 hektar saha yanmıştır. Ayrıca bu rakama, ilk tahminle-

telsizleri dağıtıldı (Basın)

re göre 20.000 hektar sahanın yangını Marmaris'teki son yangını eklemek gerekecektir. Ve tek başına, 1978 yılı sonuna kadar çıkan 1130 adet orman yangınının neden olduğu 12320 hektarlık yanmış sahadan fazladır.

Bu tablodan çıkarılacak sonuç bile, yıllardır orman yangınlarının oluş nedenleri üzerinde gerçekçi bir yaklaşımla durulmadığını ve alınan önlemlerin yeterli olmadığını göstermeye yeterlidir.

GENEL SORUNLARDAN SOYUTLANAMAZ

Orman yangınlarını, evrensel ve ulusal sorunlardan soyutlamak olanaksızdır. Bir yarı - sömürge olan Türkiye'de tüm sorunlar oluştuktan sonra ele alınmaktadır. Çabalar.. yaraları sarma... incelemeler ve öneriler... vaatler... arada çekilen ahlar vahlar ve belirtilen üzüntüler hep unutulana dek bir daha oluşuncaya kadardır. Ve de göstermelidir.

Vur-kaç düzeniyle, eksik çimentoyla, demirle yapılan binalar kâğıttan evler gibi depremlerde yıkılıp, binlerce insan hayatını yitirdikten sonra; ülkemizin en önemli deprem kuşağı üzerinde olduğu hatırlanıp, binaların bu doğal afetlere karşı dayanıklı olarak yapılması gerektiği anlaşılmadı mı? Şimdi katları göklere çıkan apartmanlar, depremlere dayanıklı mı inşa ediliyor? Tokat'ta 16 maden işçisinin diri di-

ri gömülmesine göz yumulmadan önce, neden sel sularının ocağa basmasına karşı gerekli önlemleri alması ve gerekli kurtarma, ilk yardım araçlarını bulundurması maden ocağının sahibinden istenmedi? Belki de Zonguldak'taki Devlete ait araçlara güvenmişti (!) Sömürünün en acımasız olanı değilmidir? Bugün, orman yangınları ile birlikte aynı hızla artan faşist katliamlar ve gün geçtikçe daha da cüret kazanan terör hareketlerinin nedeni ve kaynakları üzerine etkili bir biçimde gidildiğini gösteren somut sonuçları henüz yoktur.

Bilinmesi gereken, yangınları söndürmek için gerekli hazırlıkları yapmadan, önce orman yangınlarının oluşum nedenlerine bağlı olarak geneldeki sosyal, ekonomik ve demokratik sorunlardan, taleplerden soyutlanamayacağı ve ayrı düşünülmiyeceği göz ardı edilmemelidir.

Orman köylülerinin, işçilerinin yoksulluktan kurtarılması halinde, ekiplerle alevlerin çıktığı yere varılmadan ve servetler yokolmadan orman yangınlarının söndürülmesi mümkün olduğunu görmek ancak olasıdır.

TÜRKİYE'DE ORMAN YANGINLARI

Orman yangınlarının oluş ve çıkış nedenlerini gerçekçi bir biçimde açıklamak için istatistiklere de bakmak yararlıdır. Orman Genel Müdürlüğünün istatistik albümünden alınan bilgilere göre :

Yılı	Yangın Adedi	Yanan Saha Hektar	Yanan Emval M3	Miktarı Kental	Zarar Zıyan Miktarı Lira
1937/1949	9204	671065	5956616	23883738	62489243
1950/1962	19454	361466	3208305	12118237	84893460
1963	455	5178	60724	131265	10035257
1964	768	13348	171979	345473	37732262
1965	415	3945	45817	150678	8466595
1966	433	6664	77373	142486	13419848
1967	473	8441	95562	235719	19705489
1968	387	7540	192926	138459	26895529
1969	714	16364	201341	880780	50375417
1970	790	15019	178791	603218	41971191
1971	651	7532	107194	286046	20911731
1972	440	6913	149665	158280	28412926
1973	1208	17002	1233680	1022045	113530000
1974	769	14743	451008	882520	64993000
1975	811	17516	1178799	1797256	117721000
1976	702	5171	44384	192393	29253000
1977	1615	43076	2039619	2454854	780059000
1937/1977	39289				

Orman yangınlarının çıkış nedenleri, Orman Genel Müdürlüğünün tesbitlerine göre oransal olarak şöyledir : Yıldırım % 0,4 — Lokomotif % 0,7 — Ocaklardan % 2,6 — Sigara — dan % 7,1 — Tarla açmak % 10,7 — Ateşlemek % 19,8 — Muhtelif % 27,8 — Meçhul % 30,9

Veya ana başlıklar altında tasnif edilirse :

1. Kasıtsız orman yangınları : % 10,8
2. Kasıtlı orman yangınları : % 30,5
3. Muhtelif nedenlerle : % 27,8
4. Bilinmeyen nedenlerle : % 30,9

Aslında orman yangınlarının çıkış nedenlerini yukarıda belirtildiği gibi kesin çizgilerle göstermek olanaksızdır. Bunun için yarısından fazlası yani % 58,7 si muhtelif, bilinmeyen gi-

bi denilmek zorunda kalınmıştır. Acı gerçeği ise, Türkiye'deki orman yangınlarının % 90'ı kasıtlıdır. Daha açık bir ifadeyle ormanlar bilinerek ve istenerek yakılmıştır. Yangın söndürmede kullanılan tırmık, kazma gibi çağdışı araç ve gereçlerle, yetersiz teknik önlemler, kuraklık, rüzgar, yangın yerine ulaşım güçlüğü, gibi doğa şartlarının olumsuz etkileri, ormanların tabakalı ve altlarında şüceyratın bol, sık olması yalnızca kasıtlı olarak çıkarılan orman yangınlarının sonucunda yanan saha miktarının büyük boyutlara ulaşmasına neden olan önemli faktörlerdir.

SUÇLUYU BİRLİKTE BULALIM

Öyleyse, ormanları bilinçli olarak kim ateşliyor? Neden, niçin? Gerçekten yetkililerin bildirdiği gibi sigardan, yıldırımdan, lokomotiften veya ormancı çalışanlara kırgınlıktan... v.s. gibi nedenlerden çıkıp, olumsuz hava şartlarında bu denli korkunç boyutlara ulaşıyor? Hemde yıllardır...

Tüm bu soruların veya iddiaların ne derece doğru veya yanlış olduğunun yanıtları yine istatistiki bilgilerin içinde.

Önce hangi yılda ne yapılmış, ne olmuş onlara bakalım. 1945 yılında çıkarılan 4785 sayılı kanunla, özel orman mülkiyetine yer veren bir görüş ile ormanlar devletleştirilmiş. 1950 - 1960 yılları arasında 4 af kanunu çıkarılmış. 1946, 1950, 1954, 1958, 1961, 1965, 1969, 1973, 1977 Milletvekili Genel Seçimlerinin yapıl-

dığı yıllar. 1961 Anayasasının 131. maddesinde yer alan «Orman suçları için af çıkarılamaz;» kısmı 17.4.1970 gün ve 1225 sayılı kanunla kaldırılmış ve yine aynı kanunla eklenen «1961 yılından önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş orman alanlarının orman sınırları dışına çıkarılması» onaylanmış ve öncesinde yoğun olarak propaganda malzemesi edilmiş. Tarihi gelişim kısaca böyle. Orman yangınlarının özellikle bu yıllarda dikkati çekecek şekilde çoğalması rastlantı mıdır? Bilinmeyen, meçhul gibi nedenlere bağlanabilir mi? İncelendiğinde somut olarak görüldüğü gibi ya rastlantıdır, ya da meçhuldür. Ayrıca, yolu olmayan yerlere, yol yapımını sağlamak amacıyla, Karadeniz bölgesinde çay bahçesi, fındık dikmek için alan kazanmak, Akdeniz bölgesinde sera ve turistik tesis, otel, motel, villa inşa etmek için çıkartılan yangınlar vardır. Dikkati çeken bir başka neden ise kendilerine iş sahası açmak amacıyla ormanlar yakılmaktadır.

Tüm bu olgulara karşın, suçlu yine yoksul orman köylüsümüdür? Sigaramıdır? Veya yıldırım, lokomotifmidir?

ÇÖZÜM ve SONUÇ

Orman yangınları nasıl önlenir? Bu soruya verilecek en kısa yanıt, orman köylülerinin sosyal ve ekonomik sorunlarının kesin çözümünden sonra verilebilir. Etkili önlemler, ancak bundan sonra alınabilir.

BÖLGE HABERLERİ

ESKİŞEHİR BÖLGE TOPLANTISINDA ORMAN TEKNİKERLERİNİN « TEKNİK PERSONEL TAZMİNAT KANUNU » KAPSAMINA ALINMASI İSTENDİ

Teknik Personel Tazminat Kanunu Taslağı ile ilgili olarak Eskişehir Bölge toplantısında hazırlanan ve Başbakan'a sunulan metin şöyle :

Sayın BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

Son günlerde gündeme gelen Teknik Personel Tazminat Kanunu taslağını incelediğimizde birçok teknik elemanın ve özellikle teknikerler içinde yalnız Orman Teknikerlerinin kapsam dışı bırakıldığını gördük.

Orman Teknikerleri, gerek Orman Bakanlığının ve gerekse Milli Eğitim Bakanlığının da kabul ettikleri gibi, ortaokuldan sonra 4 yıllık çok yüklü bir eğitimden geçmişlerdir. Bu 4 yıllık süre içinde lise derslerinin yanı sıra kapsamlı bir mesleki eğitim de görmüşlerdir.

Orman Teknikerleri öteden beri Orman Bakanlığına bağlı tüm kuruluşlarda Orman Yüksek Mühendislerinin yaptığı tüm işleri yapmaktadırlar. Örneğin; Orman Bölge Şefliği, Ağaçlandırma Mühendisliği, Kadastro Ekip Başkanlığı, Koruma Ekip Şefliği ve Yol Etüt Aplikasyon Şefliği gibi... Görevleri bu durumda olan Orman Teknikerlerinin söz konusu kararname dışında tutulması hakkaniyetle bağdaşmaz ve yasanın özüyle çelişir. Çünkü;

a. Orman Teknikerleri Orman Mühendislerinin gördüğü aynı işleri görmektedirler.

b. Tüm teknikerler yasa kapsamına alındığı halde, Orman Teknikerleri çok özgül bir durum nedeniyle tasarı dışı bırakılmıştır. Halbuki uygulamada Orman Teknikerlerinin yetki ve sorumlulukları diğer teknikerlere göre çok geniştir.

Biz Orman Teknikerleri olarak Yasa taslağının yeniden gözden geçirilmesini, çok açık bir haksızlığa meydan verilmemesini ve Orman Teknikerlerinin ürettiği hizmet dikkate alınarak yasa taslağı kapsamına alınmasını diler, saygılar sunarız.

Cengiz KOÇ
Teknik Ormancılar Derneği
Eskişehir Baştemsilcisi

ESKİŞEHİR BÖLGE TOPLANTISI YAPILDI

Eskişehir Bölge Toplantısı 28.7.1979 günü yapıldı. Konuk olarak OMO Yönetim Kurulu Üyesi Feyzullah Başçıftçı, Orman Yüksek Mühendisleri, Tüm. Or. Der. Şube Başkanı Nurettin Kanca ve Genel Sekreteri Yurdakul Köroğlu'nun katıldığı toplantı olumlu bir hava içinde geçti ve aynı gün sona erdi.

Toplantıyı bir konuşmayla açan Bölge Baştemsilcimiz **Cengiz Koç** özetle : Bugünkü toplantının, tüm çalışanlarla birlikte Orman Teknikerlerinin gündeminde bulunan ekonomik demokratik taleplerinin gerçekleştirilmesi için yapılacak çalışmaların saptanması ve ortaya çıkacak önerilerin Genel Merkeze iletilmesi, gelişmelerin değerlendirilmesi, mesleki ve örgütsel sorunlarımız olduğunu ifade ederek, aşağıdaki gündemi rula açıkladı.

1. Teknik Personel Tazminat Kanunu Taslağının görüşülmesi.
2. 1979 Yılı Yan ödeme Karanamesi.
3. Orman Mühendisleri yetki tasarısının, ormancı teknik elemanlar yetki tasarısı şeklinde değiştirilmesi,
4. Fiili hizmet zammı konusunu görüşme.
5. Mesleki ve Örgütsel sorunlarımız.
6. Bölge Baştemsilciliği seçimi.

Saptanan konuların görüşülmesine geçilmeden önce Başkanlık Divanı oluşturuldu. Başkanlığa Hakkı ENER ve Yazmanlığa Akın YILMAZ getirildi.

Başkanlık Divanı, gündemi oylamaya koydu ve oybirliği ile kabul edildi. Daha sonra gündemin ilk maddesi gereğince Teknik Personel Tazminat Kanunu Taslağının görüşülmesine başlandı. Bu konuda söz alan Cengiz KOÇ, Bu kanun taslağı hakkında üyelere bilgi verdi ve Orman Teknikerlerinin kapsam dışı bırakılmasını eleştirdi. Yapılan tartışmalardan sonra konunun ayrıntılı olarak bir metin halinde hazırlanıp, kısa bir süre sonra Eskişehir'e gelecek olan Başbakan Sayın Bülent ECEVİT'e iletilmesi oybirliği ile benimsendi.

Gündemin ikinci maddesi ile ilgili olarak söz alan konuşmacılar 1979 Yılı Yan Ödeme Kararnamesinin «Eşit İşe Eşit Ücret» ilkesine uygun olarak çıkarılmasını istediler.

«Orman Mühendisleri Yetki Tasarısı»'nın, «Ormancı Teknik glemanlar Yetki Tasarısı» şeklinde değiştirilmesi teklifi üyelerimizce ve diğer Ormancı Çalışanların Örgütlerinin toplantıda bulunan temsilcileri tarafından ilgiyle karşılandı. Konunun Genel Merkez tarafından diğer mesleki örgütlere götürülerek, ortak çalışmalarla bir an önce sonuçlandırılmasının sağlanması istendi.

Fiili Hizmet Zammı konusundaki çalışmaların öncelikle yasa kapsamının daha da genişletilmesi doğrultusunda uğraş verilmesi, ancak daha fazla gecikmeye neden olmamak için bugünkü şekliyle bile biran önce kanunlaşması için gerekli çalışmaların hızlandırılması istendi.

Gündemin Mesleki ve Örgütsel sorunlarımızla ilgili bölümünde; Yaş sınıfları metodu, mesleki kazalara ve ölümlere uğrayanların kendilerine, ailelerine yardım, Mehmet BENZER arkadaşımızın durumu, bu ay içinde Eskişehir İşletmesi Kırka Bölgesinde ormancı çalışanlarla kaçakçılar arasında çıkanç atışmada ölen bir kaçakçı ile ilgili olarak Kütahya'da tutuklu bulunan bir Muhafaza Memuru arkadaşımızla ilgilenilmesi ve yardım kampanyası açılması uygun görüldü.

Örgütsel sorunlarımızdan Genel Merkezden istekler başlığı altında :

a. Orman ve İnsan dergisinin, aidatlarını ödeyen her üyeye muntazaman gönderilmesi,

b. Toplanan aidatların bir kısmının Baştemsilcilikte alıkonarak, temsilcilik masraflarının karşılanması,

c. Baştemsilciliklere bölgelerinde basın açıklaması, mesleki platformlarda temsil yetkisi verilmesi talep edildi.

Gündemin son maddesi gereği seçimlere geçildi. Oybirliği ile **Eskişehir Baştemsilciliğine yeniden CENGİZ KOÇ** seçildi. Üç ili kapsayan bölge sınırları için birer İl Baştemsilci Yardımcısı seçilmesi önerisi kabul edilerek, **Eskişehir İl'inde Erkan ALPACAR, Kütahya İl'inde Hakkı ENER ve Afyon İl'inde Ahmet YOLDAŞ Baştemsilci Yardımcılıklarına** seçildi.

ORMAN ve İNSAN : Eskişehir Bölge Baştemsilciliğine ve Yardımcılıklarına seçilen arkadaşları kutlar, başarılar diler.

İzmir Bölge Toplantısında Mesai Dışında Yapılan Tüm Çalışmaların Karşılığının Ödenmesi Gerektiği Vurgulandı

Yönetim urulumuzca geçici olarak atanan Bölge Baştemsilcisi Celâl ARSLAN'ın çağrısı üzerine İzmir Bölge Toplantımız 10.8.1979 günü oldukça iyi bir katılımıla yapıldı.

Celâl ARSLAN'ın açış konuşmasından sonra gündem gereği divan başkanlığına Y. Kaya ERİM, yardımcılığına A. Kemal SAGUŞ ve katipliğe Erol AKSOY seçildiler.

Daha sonra, özlük ve genel sorunlar üzerinde görüşmelere başlandı. Bu konuda ilk sözü alan **Halil DEMİREL**, ormancılığın temel sorunları ile ilgili olarak araştırma yapacak komisyonların kurulmasını önerdi. Bu öneri kabul edildi ve çalışma koşulları ile özlük sorunları konusunda gerekli çalışmaları yaparak bir rapor halinde Baştemsilciliğe sunmak üzere, Celâl ARSLAN, Süleyman ERKOL, Alkan KUZİY ve Halil DEMİREL'e görev verildi.

İbrahim BAŞER yaptığı konuşmada, Tekniker arkadaşların tek tek değil birlik içerisinde mücadele etmenin gerekliliğini ve kendi öz sorunlarımızla ülkemiz sorunlarının birbirinden soyutlanamayacağını belirterek birlikte çözümlenmesinin faydalarına değindi. **Erol ŞAHAN**, bu tip toplantıların sık sık tekrarlanmasını istedi. Celâl ARSLAN, geçmişte tesbit edilen sorunlarımızın bugüne kadar çözümlenmediğini, nedeninin de birlik içinde olmadığımıza bağladı. Son olarak da örgütsel mücadelenin gerekliliği üzerinde durdu. Son sözü alan **Metin YILMAZ** Ege Bölgesindeki ormancı çalışanların gece gündüz yasal dayanaktan yoksun bir şekilde çalıştırılmak durumunda bırakıldığını, bunların karşılığının ödenmediğini belirtti ve bu konuda gerekli girişimlerde bulunulmasını istedi.

Bölge Toplantısında, toplantıya geçerli bir nedeni olmaksızın katılmayan üye arkadaşlara kınama yazısı gönderilmesi ve dergimize gerekli ilginin gösterilmesi, yayınlara katkıda bulunulması alınan kararlar arasında.

Genel Merkeze çözümü için sunulması kararlaştırılan sorunlar şu şekilde tesbit edildi :

— 1979 Yılı Yan Ödeme Kararnamesinin geçmiş yıllardaki gibi değil, «Eşit İşe Eşit Ücret» ilkesine göre çıkarılması konusunda uğraş verilmesi.

— Tasarı halinde olan itibari hizmet süresinin arazi de çalışan ormancı teknik elamanların tümüne uygulanması.

— Mesai dışında yapılan tüm çalışmaların karşılığının ödenmesi. Yasal olmayan çalışmalara zorlanılmaması.

— Grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların alınması yönünde mücadele verilmesi,

Gündemin son maddesi gereği Baştemsilcilik seçimine geçildi. Ayrıca toplantıya katılanlarca bir baştemsilci Yardımcılığı oluşturulması kararlaştırıldı. Yapılan seçimlerde **İzmir Bölge Baştemsilciliğine Celâl ARSLAN**, Baştemsilci Yardımcılığına **Nazmi TOKLU** seçildiler.

ORMAN ve İNSAN : Seçilen arkadaşlarımızı kutlar, başarılar diler.

ORMAN BAKANLIĞINDA SÜREN ANTI-DEMOKRATİK UYGULAMALARA SON VERİLMELİDİR

Ülkemizde yaşanan iki yıla yakın bir dönem var ki, sanıyoruz tarihçiler bile anlatmakta güçlük çekecekler. Söylediklerinin, vaat ettiklerinin ve programının tam tersi denebilecek bir uygulamayı inançla sürdüren Yönetimin ilginç dönemi bu. MC'ler yıkılıp giderken, AP lideri «Hükümet olurlar ama iktidar olamazlar» demişti de bir çoğu gülmüştü...

Büyük coşkularla yakılan umut «mumları» hiç erimeden bir bir sönerken; faşist saldırılar, hayat pahalılığı, bağımlılığı pekiştiren ilişkiler ve hesabı sorulmayan yolsuzluklara eklenen yeni yolsuzluklar günden güne artıyor. Esas ilginç olan gelişmeler «MHP, ÜGD KAPATILSIN» talebinin en üst düzeye çıktığı bir dönemde faşist kadrolaşmayı gerçekleştirenlere adeta prim verilmesiydi. Çirkin nitelikli politik çıkarlar için ilericilerin, demokratların ve devrimcilerin sürülmesine tanık olunmasıydı.

Denilebilir ki; bu kara tablonun devamlı olarak belirtilmesindeki amaç, maksatlardır ve kitleleri karamsarlığa yöneltmektedir. Bunun için açıklığa kavuşturmakta yarar görüyoruz.

Eleştirilerimiz ve yanlışları ortaya koymaktaki amacımız, yalnızca yetkilileri uyarmak ve de bindikleri dalların kesilmekte olduğunu hatırlatmaktır.

Orman Bakanlığında izlenen ye anti - demokratik olarak nitelediğimiz tayin politikasından son bir kaçını aşağıda veriyoruz.

OGM'DE İLERİCİ BİR ÜYEMİZ SÜRÜLDÜ

— Orman Teknikeri veYıldırım Bölge Şefi Mustafa Kılıç görevine başlayalı henüz bir senesi dolmadan, yörenin etkili politikacısına istediği miktarda zati ihtiyaç tomruk vermediği ve kısa zamanda köşeyi dönmesine olanak tanımadığı için, Çiçekdağı Bölge Şefliğine sürgün edildi.

— Yerel basında, MC dönemlerinde MHP ilçe başkanıyla yan yana çekilen fotoğrafları yayınlanan bir bölge şefi isteği üzerine İstanbul'un en iyi yerlerinden birine bölge şefi olarak tayin edildi.

— Çamlıdere'de Bölge Şefi İsmail Mülayimçelik yine ilerici, demokratik ve dürüst olmasının kurbanı oldu. Kereste tüccarlarının isteğiyle bir başka yere sürüldü.

AGM'DE FAŞİST KADROLAŞMAYA ÖDÜL VERİLDİ

Kütahya Ağaçlandırma Bölge Başmüdürlüğünde bulunan 15 adet muhtelif boş kadrolara memur alınmak üzere, 30.7.1979 günü lise salonunda yazılı ve sözlü sınavlar yapılacağı duyurulur ve 150 kişiden fazla müracaat olur.

Buraya kadar herşey normal pro düstürü içinde devam ediyor görünü- tüşü içindeyken, ortaya falcı veya kuvvetli totocu oldukları sonradan anlaşılan 3 kişi çıkar. Sınav tarihinden 4 gün önce Orman Bakanlığına, Ağaçlandırma Genel Müdürlüğüne ve Kütahya Valiliğine gönderilen metin- lerde, sözkonusu sınavın düzmece olduğu ve AGM'ye alınacak 15 kişi- nin belli olduğu isimleriyle birlikte bildirilip, gereğinin yapılması, hiç ol- mazsa önlem alınması istenir. Fa- kat ilgililerden hiç bir yanıt yok...

Yazılı sınavlar zamanında yapı- lır ve saat 12.00'de biter. 150 kişi- den fazla taleplinin kağıtları acele okunur (Herhalde elektronik makina- larla) ve öğleden sonra tüm yazılı sınavı girenleri mülakata alıyorlar. Ve sonuçlar aynı gün duyuruluyor. Bu arada totocu arkadaşlarımız, da- ha önceki dilekçelerine itibar edil - mediğini görünce, Orman Bakanlığı- na ve Müsteşar Yardımcısına yıldır- ım telgraflarla durumu hatırlatıyor- lar.

Öğrendiğimiz kadarıyla sonuç yine değişmiyor ve sonuç 15'te 13....

İmtihani kazandırılacağı belirtilen i- simlerden biri sınava girmemiş ve biz 14 kişinin ismini bildirmiştik di- yorlar. Bu da totocuların itirazı...

O falcı arkadaşlarımız ikramiye lerini bekleye dursunlar, Orman Ba- kanlığı başarılı Kütahya AGM Baş- müdürü H. Doğan Eren'i lojman da vermek kaydıyla Daire Başkanlığına atamasını yapmak üzere.

H. Doğan Eren'in Kütahya ili - mizde gösterdiği bu son başarılı hiz- metten önceki değerli çalışmalarını da kısaca anmakta yarar var.

Kütahya AP Milletvekili A. Mahir Ablum'un has adamı, Belediye Baş- kanının yakın dostu Doğan Eren Demokratik Kitle Örgütlerine ve o- nun temsilcilerine karşı faşist tavır- larını açıkça göstermiş. Tüm. Or. Der.'in bölge toplantısı ile ilgili duyu- ru yazısını sümen altı yaptığı gibi, üyelerini de toplantıya katılmalarını engellemiş. Bekçi Kulübesi adı altın- da Ilıca'da dinlenme evi yaptırmış. Dairenin yol makinasıyla İl'in kenar mahalle yollarını yaptırmış. Hükü - met yetkililerinin savurganlığı ön- leme politikasını devam et olarak anlamış.

Ve şimdi Kütahya'da soruyorlar: «MC'ler iktidarda gibi rahatça ve istediği doğrultuda çalışıp faşist kad rolaşmayı sağlarken, acaba bu gü- cü kimden alıyor? Ve daha ne ka- dar devam edecek...»

Yüksek Okul Konusundaki Talebimizi Yineledik

Bilindiği gibi, M.E.B. Talim ve Terbiye Daire Başkanlığının 16.8.1978 gün ve 262 sayılı kararının uygulama aşamasına gelmek üzere. Buna göre Teknikerler, gösterilecek okullarda Devrim Tarihi ve Yabancı Dil derslerinden girecekleri sınavları kazandıkları takdirde, Yüksek Okul mezunu sayılacaklar.

Ancak, Dernek olarak tüm çabalarımıza karşın bu haktan Orman Teknikerlerinin de yararlandırılması gerektiğini Milli Eğitim Bakanlığına kabul ettiremedik. Kendilerine başvurduğumuz yetkililer sözde haklı olduğumuzu belirtmelerine karşın, henüz Orman Teknikerleri şözkonusu karar kapsamına alınmış değil.

Daha önce yaptığımız yazılı başvuruya, Orman Bakanlığı kanalıyla alınan ve kabul edilmediği bildirilen Milli Eğitim Bakanlığının cevap yazısındaki red'de ilişkin gerçeklerin geçersizliği kanıtlanarak, yeniden bu konudaki haksızlığın giderilmesi isteğiyle talebimizi yineledik.

Aşağıda konu ile ilgili cevabi yazımızı aynen yayınlıyoruz :

ORMAN BAKANLIĞI'NA

M.E.B. Talim ve Terbiye Dairesinin 16.8.1978 tarih ve 262 sayılı kararının 1. maddesi kapsamına Orman Teknikerlerinin de alınması gerektiği yolundaki talebimizin, kabul edilmediği ilgi yazınızla bildirilmiştir.

Derneğimiz Yönetim kurulunun yaptığı inceleme sonucu; M.E.B. Talim ve Terbiye Dairesi Başkanlığının, Orman Teknikerleri için verdiği kararının, somut gerçeklerle bağdaşmadığı, haksız ve çelişkili olduğu kanaatine varılmıştır. Şöyleki :

1 — Süre yönünden denk olmasına karşın, ortaokuldan sonra iki yıllık sanat enstitüsü ve iki yıllık Tekniker Okulları mezunları ile ortaokuldan sonra dört yıllık Orman Tekniker Okulları mezunları arasında bir fark olduğunu söyleyebilmenin ve bunu önemli bir kararın alınmasında gerekçe olarak sürebilmenin bizce izahı mümkün değildir.

2 — Maarif Vekaletince de kabul edilen «Orman Tekniker Okulu idare ve Öğretim Yönetmeliği» gereğince; teori ve pratik yönünden, iki yıllık Sanat Enstitüleri ile iki yıllık Tekniker Okulları birlikte ele alındığında, daha fazla olanaklarla eğitim ve öğretim gördüğü ilgi (b) yazımızla kanıtlanan Orman Teknikerlerinin sözü edilen karar kapsamı dışında düşünülmesi, Anayasamızın «eşitlik» ilkesine aykırıdır.

3 — Ortaokula dayalı iki senelik Sanat Enstitüleri ile dört senelik Orman Tekniker Okulları arasında bir benzerlik kurulup (aslında öğrenim müfredatı ve süre yönünden 2 senelik bir fark olduğu açıkken) her iki öğretim kurumunun da «orta dereceli» (lise ve dengi), okullar olarak kabul edilip, bu yanlış görüşten hareket edilerek, Orman Tek.'nin 16 Ağustos 1978 gün ve 262 sayılı karar kapsamı dışında bırakılması haksız bir uygulamadır.

Yukarıda kısaca belirtilmeye çalışılan nedenlerle, M.E.B. Talim ve Terbiye Dairesinin ilgi yazınızla bildirilen «kararının »yeniden gözden geçirilmesi gerektiği düşüncesindeyiz.

Baştemsilciler Arasında Değişiklik Yapıldı

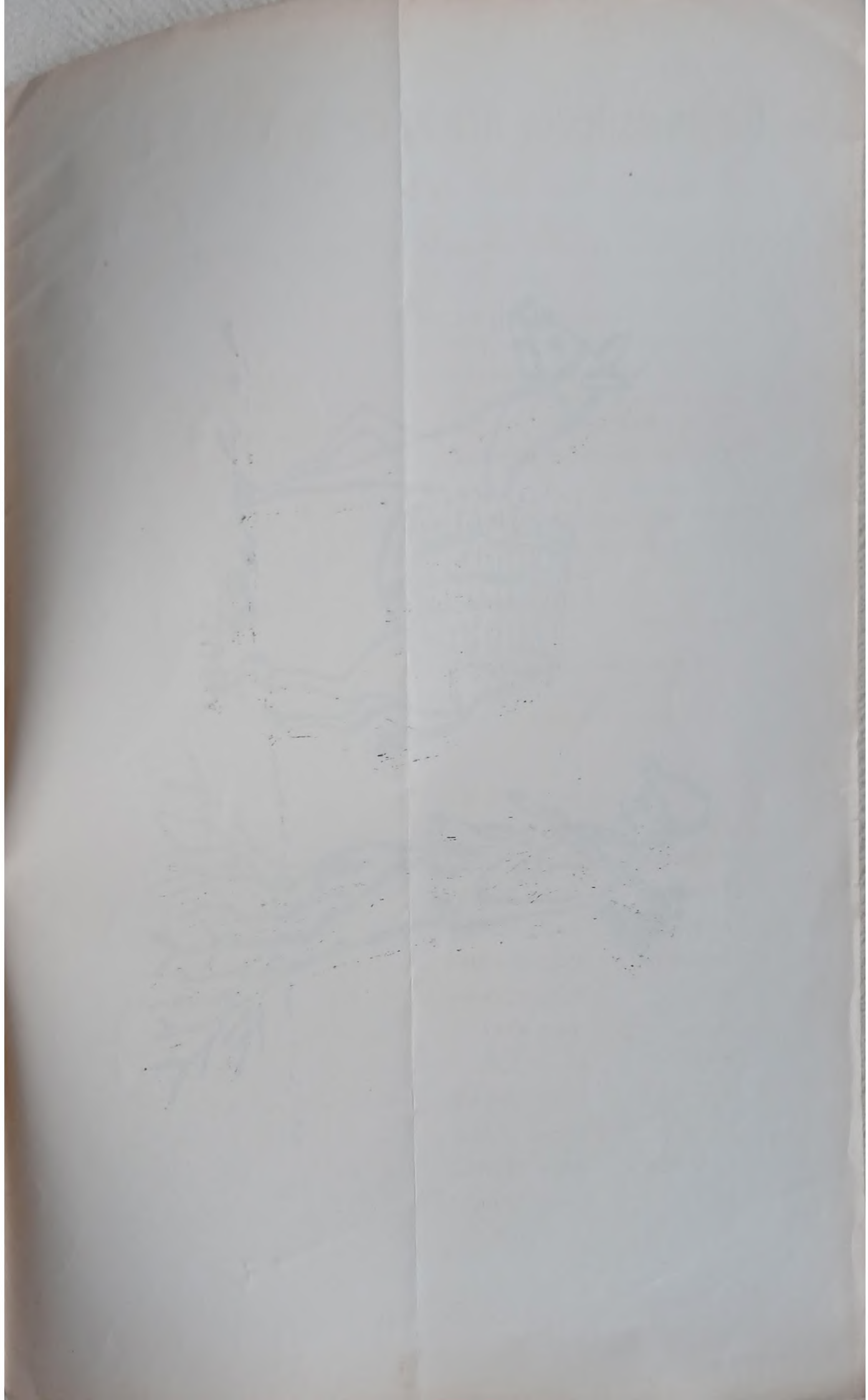
Dergimizin daha önceki sayılarında duyurulduğu gibi Yönetim Kurulumuz Bölge Baştemsilcilerini geçici olarak atamış ve en kısa zaman içinde bölge toplantılarının yapılarak, seçilecek baştemsilcilerin asaleten atamalarının yapılacağını bildirmişti.

Ancak, Yönetim Kurulumuzun bu dileği yangın mevsimi olması ve ormancılık çalışmalarının en hareketli bir dönemine denk gelmesi gibi nedenlerle bir çok yerde gerçekleşmedi. İzmir ve Eskişehir Bölge toplantıları başarı ile sona ererken, Balıkesir Bölge Toplantısı, Baştemsilci arkadaşımız Mehmet Yılmaz'ın tüm çabalarına karşın üyelerimizin ilgi göstermemeleri nedeniyle yapılamadı.

Konuyu görüşen Yönetim Kurulumuz, Baştemsilcilerin atanmasında daha fazla geç kalınmasının sakıncalarını gözönüne alarak, geçen yıllarda olduğu gibi Baştemsilcilerimizi tesbit ederek, asaleten atanmalarını onayladı. Bu arada son yapılan tayinler, geçici olarak atanan Baştemsilci arkadaşlarımızla üyelerimizin bazılarından gelen öneriler üzerine değişiklik yapıldı.

Son duruma göre Derneğimizin Bölge Baştemsilciliklerine atanan arkadaşlarımızın isimleri aşağıda belirtilmiş olup, kendilerini kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Adana	: Fevzi DOĞRU	Çanakkale	: Ahmet BİLGİLİ
Ankara	: Mehmet GÜNER	Denizli	: Ünal SOSYAL
Adapazarı	: İshak KAMUK	Diyarbakır	: Mehmet TEKDÜŞ
Amasya	: Yunus ÖZTÜRK	Elazığ	: Mustafa ÇAKIR
Antalya	: Yavuz YUVA	Erzurum	: Cengiz KOÇ
Balıkesir	: Mehmet YIMAZ	Eskişehir	: Ali EKİNCİ
Bolu	: Kamil SEYHAN	Giresun	: Şakir GÜNER
Bursa	: Nihat AVAT	İsparta	: Bekir TOKATLIOĞLU
Artvin	: Kemal TOKSOY	İstanbul	: Akif AKTAŞ
İzmir	: Celal ARSLAN	Kastamonu	: Osman TOPTAŞ
Sinop	: Kemal YAZAN	Konya	: Şakir NEVRUZ
K. Maraş	: Yener BEZİRCİ	Mersin	: Hilmi ÖNDER
Muğla	: Recep ÖZKAYA	Trabzon	: M. Yavuz YILMAZ
Zonguldak	: Lütfi VURAL		

APRİÇİ